

חבלול בעין... קוץ בבשר... עצם בגרון" — זאת מדינת ישראל בספרים שנפסלו

מרגל, וגם את המשפט "המולדת אהובה". משפטים כאלה בדיוק מופיעים בספרי הלימוד הנהוגים בישראל.

דוגמה אחרת היא המשפט "לא אשכח יפו, כל עוד אני חי". המזכיר, כמו כן, את "אם אשכחך ירושלים תישכח ימיני". לכן מתלבטים האחרים הישראלים מה לפסול ומה לאשר. האם צריך לפסול "אחר כך משתפל החר מערבה, אל החוף, שם תראה עמקים פוריים ובוסתנים דשנים ו- ערים יקרות לגו. מהן יפו, כלת הים, ו- חיפה ועכו...".

ושאלת השאלות היא: איזה ספרים יירשו את הספרים הפסולים? מה בדיוק לתת לתלמידי הערבי בגדה?

האם לתת להם ספר-לימוד הנהוג בבתי ספר יסודיים בישראל והקרוי עצמות ישראל. בו כתוב, למשל: "הערבים שהציפו את המושבות העבריות ראו את המשקים הפורחים של היהודים וביקשו ליהנות לא רק בעבודה קשה, אלא גם בדרך קלה פי כמה: במעשי גניבה ושוך".

ה תוודה השבוע אחד ממפקחי משרד החינוך: "לא אלה ולא אלה כשרים ללימוד, ואולי עתה היא ההזדמנות להרכיב צוות מעורבים של יהודים וערבים, שיחברו ויערכו ספר אחד לכל. ללא הכללות, ללא הסתה לאומית וללא סילופים!"

על ישראל כפי שהיתה עלולה להשתקף בדיוק תיחום של תלמידי הגדה שחונכו על קרייטטורות מסוג זאת בעבר (שני חלקי הצבת המוחצות את ישראל: מצרים וסוריה).

יחד? **היסטוריה ספרותית לכתה**

... האם יהיה לישראל דגל ליד מקום המור לד ולמרגלות אל-חראם? למה לא היה אל מול האויב גלי אש ודם? ולמה לא נקמת?

מקראה לכתה ח': ... היהודים השתלטו מתוך רמאות על שטח הגדול פי שלוש מירושלים העתיקה, אך יום שיחזור קרוב, כעזרת אלה.

זה אינם הקטעים היחידים המיועדים לפסילה. באוסף המשרד מצויים גם קטעים מסוג אחר.

שיעור לדוגמה רעה

למשל: בספר דיקוק ירדני, המיועד לכתה ז' עממי, מתכוון הצנזור החינוכי למחוק את המשפט: "שני חיילים תפסו

עלידי הכנופיות הפושעות של היהודים, ועלינו להכין עצמנו ולהיות מוכנים להחזיר חלק זה ולטהרו מן הכנופיות הפושעות של היהודים..."

הציביליזציה של התקופה ה- עתיקה וימי הביניים לכתה י"ב:

... ישנם דברים בהתנהגות היהודים כ- מסופר עליהם בתורה: כי היו הורגים כל נפש היה בכפר כשמתלטים עליו, ואינם משאירים זקנים, נשים וטף..."

קיצור תולדות העולם החדש לכתה ט': ... יהדות אירופה היתה שנואה ועשו-

מלחמת העולם השנייה השתתפו היהודים בבריגדה מיוחדת, וניצלו את ההזדמנות לגניבת נשק. כך יסדו את איר- גוני הטיור אצ"ל, הגנה ולחי, שערכו בקרבות 1948 שחיסות ביישוב הערבי, ו- הבריחו ערבים, שנסו מפני השחיתות.

כך נולדה מדינת ישראל, וכך הודבק סרטן מזהם בגופה של המולדת הערבית. כפי שהגדיר אותה המנוח עבדאללה: "תבלול בעין, קוץ בבשר החי ועצם בגרון".

זהו קטע מתוך ספר לימוד ירדני והוא מאוּעד לתלמידי השנה הראשונה של בתי- הספר התיכוניים. ואין זה קטע בודד, או יוצא-דופן.

קה, מכיון שהיתה בוגדנית ומושחתת... **ההיסטוריה של אירופה** — **ימי הביניים והזמן החדש לכתה ח'**:

... האימפריאליזם האירופי פעל כדי לג- זול חלק יקר מהמולדת הערבית בפלסטין, והקים בה את אשר קרא מדינת-ישראל —

בשילוב הציונים, הזרים התוקפנים... היסטוריה של הערבים ושל המוסלמים, לכתה ד':

... והיהודי אינו אהב אלא את היהודי, והם בוגדים ושקרנים... **ההיסטוריה של אירופה** —

... והוא, ותמיד חורשים מזימות... **ההיסטוריה של הערבים ושל המוסלמים, לכתה ד'**:

... היהודים הם עם בוגדני שאינו מקיים את הבטחותיו לעולם... **מתמטיקה לכתה ה'**:

... 3/5 מהצבא הירדני האמין נמצאות בגדה המערבית, ואילו 2/10 ממנו בגדה המזרחית. מה מספר חיילי הצבא הירדני האמין, הנמצאים בגדה המערבית והמזרחית

במשרד החינוך והתרבות של ישראל, מצו- ייה כרע ערימה ענקית של קטעים מסוג זה, הפסולים, ללא ספק, לחינוך צעירים החייבים להיות בשלום עם שכניהם.

ובניתים שורת מבוכה ומזומה בקרב המורים והתלמידים של הגדה.

לדוגמה: בהר הברון, שבו נפתחו בתחילת החודש, מרבית בתי-הספר הממשלתיים (82 מתוך 88), פרצה השבוע שבתה כללית של מורים.

לא שהם מתנגדים לספרי-הלימוד הנהוגים בישראל, ולא שהם חסידים עקשניים של ספרי-הלימוד הירדניים, אלא שהם ממא- גים להמשיך וללמד בלי ספרים בכלל.

כי עד היום לא סופקו להם ספרים מאיזה מין שהוא, מכיון שמשרד החינוך והתרבות לא הספיק עדיין לסיים את מלאכתו, לפסול סופית את ספרי-הלימוד הירדניים, ולספק במקומם ספרים חדשים.

ובאמת, עבודת טיהור הספרים היא קשה. להלן קטעים נבחרים מתוך האוסף המצוי במשרד החינוך:

גיאוגרפיה לכתה ד': ... אל תשכח כי חלק יקר מפלסטין נגזל

כמו היועץ מטעם משרד החקלאות, נתונה גם דאגתו של קציני-הרפואה קודם כל לאיש הקטן במקום.

זוה שיש למה לדאוג הוכיח סקר שפורסם השבוע וגילה את עובדות החיים הרפואיות בשטחים הכבושים.

כפי שאפשר היה לצפות המצב הטוב בי יותר הוא בגדה, שבבתי-החולים שלה מצויות יותר מ-2000 מיטות (כולל 400 לחולי-נפש ו-200 לחולי-שחפת).

בגדה גם חסולו, פחות או יותר, מחלות העיניים שאפיינו איור זה עד לפני 20 שנה. לעומת זאת שם שכחים מאד המקרים של חולי תולעים ומחלות זיהומיות אחרות — כנראה כתוצאה של הנהוג להשקות שדות במי-שופכין.

נוהג אחר שלא נעלם מן הגדה הוא הנהוג של האשה הערבית ללדת בביתה, בעזרת מילדת.

תת-זונה ופער. עגום כהרבה הוא המצב ברצועת-עזה וצפון-סיני. בששת בתי- החולים שלהן מצויים כמה עשרות רופאים שאחת הבעיות העיקריות שלהם היא תופעה נרחבת של תת-זונה בעיקר בין הפלסטיים וילדיהם.

תופעה אחרת שהדהימה את קציני הרפואה הישראלים ברצועה הוא הפער העצום בין מקבלי המיטות בפרסטונאל הרפואי. מנהל שירותי-הבריאות למשל, מקבל משכורת ה- גדולה פי 50 מזאת של פועל-נקיון באחד מבתי-החולים.

מרפאת קופת-חולים. אשר לרמת- הגולן המצב פרימיטיבי שם עוד יותר. רק שבעים שוכ לא מגיע אחת לשבועיים ה- רופא לביתו של מוכתר מגידל-שמש. גדול הכפרים באזור (4000 נפש) ובזק את ה- חולים.

הם כבר יכולים להיבדק בכל יום במרפאה המקומית שנפתחה על-ידי קופת-חולים. ובקוניטרה הם יכולים לעשות זאת במרפאה המאוישת על-ידי רופאים של צה"ל.

נתן אלתרמן: "זו הפעם הראשונה מאז חורבן בית שני נמצאת ארץ-ישראל בידניו. המדינה והארץ הן מעתה מהות אחת ומעשיו חסר לה להתחברות ההיסטורית הזו רק עם ישראל שיארוג יחד עם היש שהושג את החוט המשולש שלא יינתק."

האזוף עזר ויצמן: "אם ביטוס עם ישראל בארצו יבוא על-ידי שלום — כל הכבוד, אבל אני לא רץ אחרי השלום בכל מחיר, אני רץ אחרי ביטוס העם בכל מחיר."

והעיקר: "אוויה לנו אם נשמיט מדינו את האפשרות שהגענו אליה היום..."

פנעים

איפה נרצח הנהג

הוליה משטרתי, מורכבת מטובי ה- חוקרים בארץ, המשיכה השבוע בחיפושיה אחר רוצח, או רוצחי, נהג הכונית ראובן לוינשטיין.

החוקרים הצליחו לגלות את המקטרת של קרבן הרצח האכזר. העובדה שהפיץ נמצא באזור הרצליה סייעה לסברה שהחלה להתגבש: לוינשטיין לא נרצח בירושלים, בה נמצא, דקור ככורה, בארגז מנייתו.

ייתכן מאד כי נרצח באזור החוף וגופו הובאה על-ידי רוצחי לירושלים לשם טישטוש עיקבותיהם.

חיווק ניכר קיבלה סברה זאת כשבניקוח מעבדות-המשטרה גילו, בסוף השבוע, על בגדיו של לוינשטיין חולים ושיירי עשבים.

בריאות הרופא

בבית המוכתר אחד הישראלים היפים ביותר באזורים הכבושים הוא קציני-הרפואה הישראלי. בדיוק

מלכות החשמונאים הגדולה, הכוללת את שתי גדות הירדן. והכל מכל את הכל. דוגמות:

פרופסור יובל נאמן, פסיקאי: "בעיית הפליטים — בידנו עתה לארגן ה- גירתם, או ליישבם בשטחים ריקים... צריך שנהיה נכונים להחלטות-נגאי באו"ם, סנקצ- יות, ניתוק יחסים, הוצאה מהאו"ם וכו'..."

והעיקר: "לשמור על הישגי מלחמת התעור- זה".

אליעזר ליבנה, לשעבר חי"כ מפא"י: "הנצחון על עמי ערב בשלהי ה- ספירה תשכ"ז היה ביטוי להתעלות מתוך עצמו: המיבצע הצבאי גילם הישג רוחני פנימי נרחב הימנו, העם קם מאפרו והתחבר מפירווי נשמתו."

והעיקר: "ישראל אינה עוד מדינת-חלוקה."

עכתה ושמה — בצפון, במרכז ובדרום. גם אהרון אמיר, שהוא דחקא משורר, ניחש לו את ניהושי הפרטיים בימים שלפני המלחמה. וגם הניחשים שלו פגעו בול בעת המלחמה.

כתב אמיר, בין השאר: "יצא אפוא הקול מכל קצות המחנה ומקצה אל קצה תעבור הקריאה: הכל! גם יהודה וגם שומרון. גם גולן וגם סיני!"

הפינה הקמנטנת. כל זה היה נשאר מפורז בגליונות העיתונים, והיה נשכח מאר הקוראים, לולי בא הד"ר אהרון בר-עמי מ- תל-אביב, וריכז את כל המאמרים האלה, ו- עוד רבים אחרים, בספר עב-כרס.

את השם נטל מאמיר — הכל — ובכדי להקל על הקורא, לבל יתעייף מים המאמרים, צירף לספר גם מפות: מפת מלכות דויד ושלמה, מן הפרת ועד אילת, או מפת

נרצח לוינשטיין בארגז המונית שגו פיפה, חזל ועשבים